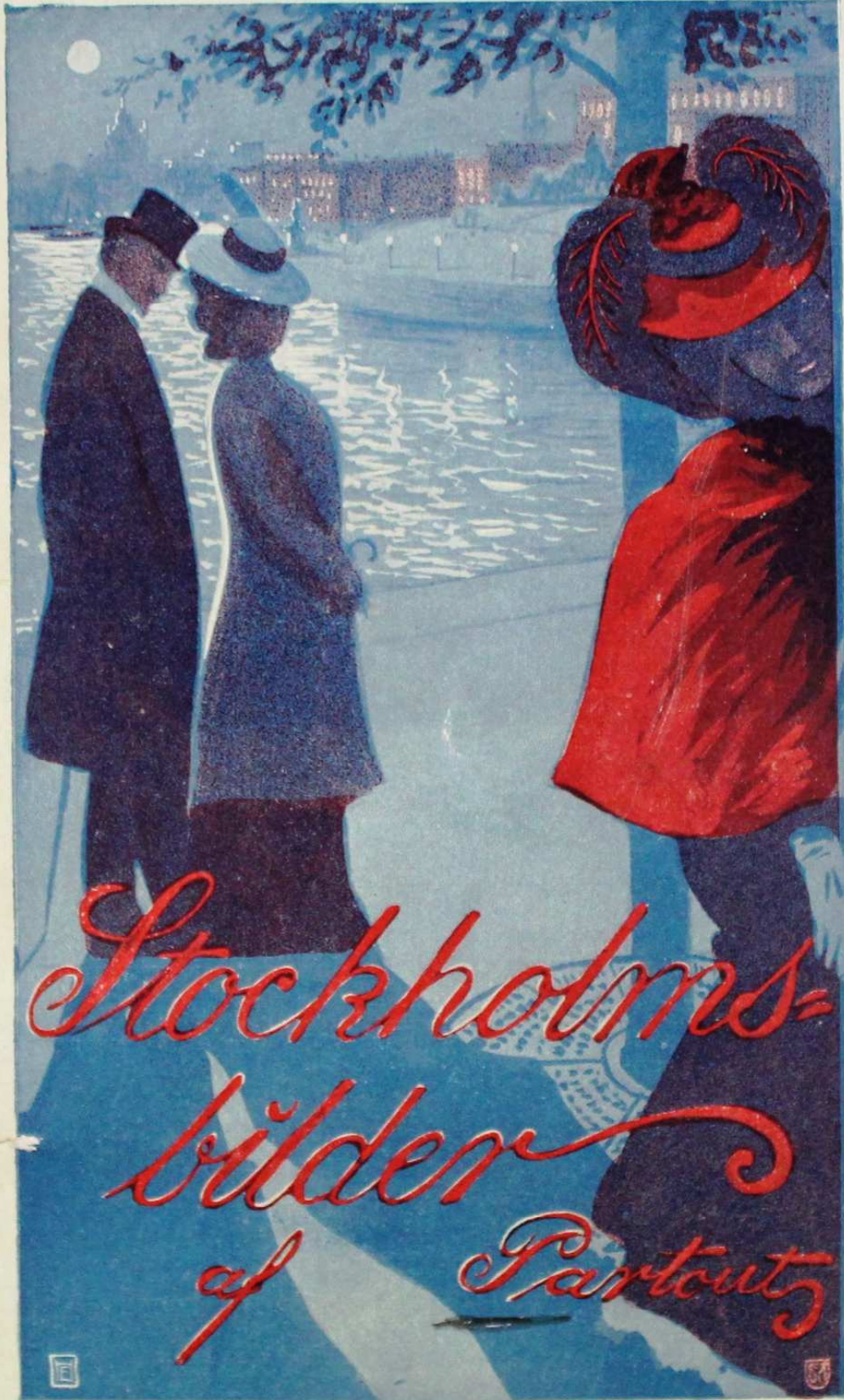

118:12:103 (Grantlund, S.)

Hem i d...
by

*Stockholms-
bilder
af Partoutz*

PRIS 75 ÖRE

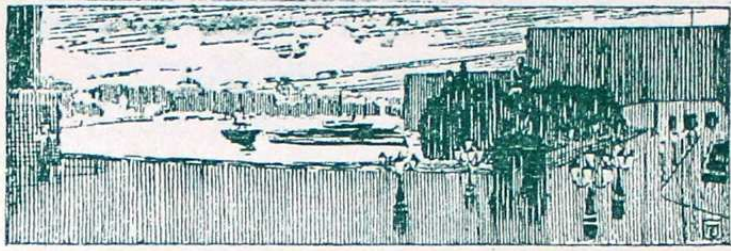
STOCKHOLMS
Stads Bibliotek

REKVIRERAS GENOM STOCKHOLMS-TRYCKERIET

(Centralpalatset)

I.

Staden sofver.

Bakom Djurgålns ekalkover
flammar redan fästet rödt.
Allt är stilla. Stockholm sofver
under täcket tungt och sött.
Öfver Strömmen hvita måsar
morgonhungriga ge skrån.
En konstapel sömnigt dåsar
Under Kungsträdgårdens trän.

Söders branter stå i fjärran:
guldglans hvarje ruta strör.
På Norrbro den sista kärran
skramlar bort med sin odör.
Gubbarna, som trötta nicka,
ge en snärt åt hästens länd.
Kjortelfladdret från en flicka
skymtar i en skeppsbrogränd.

Nattflanörer, som ha svirat
och med skränig serenad
hjaltekonungen nyss firat,
draga vinglande åstad.
Stockholm sofver. Tomma öde
gator mellan tysta hus.
Blott Norrström i skummigt flöde
fyller luften med sitt brus.

II.

Staden vaknar.

Dock en flyende sekund
Morgonslumren blott får vara.
Solens strålar brinna klara
Öfver parker, ström och sund.
Vagnar skramla, kvastar gå,
moln af damm mot himlen stå.
Allt hvad gårdagsvimlet glömt
eller ock till spillo dömt,
smuts och papper, träck och boss,
rifves loss,
sopas hop och forslas bort.
Vacker skall den bli och nätt,
Stockholms morgontoalett.

Vattnet frustar, skvalpar ner
skummande i afloppstrummor.
En armé af tidningsgummor,
från Sankt Klaras presskvarter
Rycker ut och sprides kring.
Krökta nackar, ryggar krumma
trappor upp och ned i spring
trafvar timtals stackars gumma,
att du ej ditt blad må sakna,
när du en gång täckes vakna.

Re'n på sju sig visarn ställt.
Spårvagnsklockor pingla gällt.
Arbetståg från utkantsgränder
Skyndsamt sina trupper sänder
ut till verkstad och fabrik.
Kjolar fladdra, kappor vippa
och små flickefötter trippa
raskt i väg till sin butik.

Sorlet väcks, som natten saknat.
Stockholm vaknat.

XXVIII.

Rimfrost.

Staden i rimfrost hvilar.
Allt, som var mörkt och grått
strålar i snödiamanter.
Skimrande sagoslott
sluta sig tätt kring torgen.
Åldriga kungaborgen
höljts som i silfverflor.
Kajernas lyktor stå
granna som bröllopsstakar.
Borta kring Saltsjöns vakar
måsarne hvita slå.

Dold bakom sammantryckta
snömoln vid Söders brant
röd lyser solen grannt
som en kinesisk lykta.

Staden i rimfrost står.
Ännu i Kungsträdgården
morgontystnaden rår.
Drifven i silfver står den.

Lindalléernas rader
hvälfväs som hvita arkader.
Rönnbärens röda koraller
hänga i nät af kristaller...
Aldrig i drömmarnes dager
trollskog så vit och så fager
bredde sig ut för din fot.

Solen i skära dimmor,
väfda med silfverstrimmor
rullar sitt röda klot.

Staden i rimfrost vit
vaknar till släp och slit.
Portarne klappa och slå.
Ut öfver gatorna rinner

människofloden grå.
Brådskande fram den strömmar,
men när den parken når,
stilla i andakt den står,
sänkt som i skönhetsdrömmar.
Genom hvar orohåg
väller en skönhetsväg,
soligt och lyckosällt...
Blott en sekund, och gällt
spårvägslockorna pingla.
Hän mot sin mödas mål
skarorna bort sig ringla,
skyndsamt i skilda strömmar.
Hvem har nu ro till drömmar?

Högt vid Sanct Jakobs spira,
svept uti skyar skira
rödt flammar solens bål.